

[Holstein.]

andet, men ogsaa berettiget, handelspolitisk Synspunkt, som ogsaa afvises af den højtærede Handelsminister, og nu hører vi yderligere Handelsministeren udvikle sit Grundsynspunkt med Hensyn til, hvad der bør være det afgørende i fremtidige Handels-traktatforhandlinger. Maa jeg saa ikke nok have Lov til at spørge, om det ikke var berettiget at stille en Forespørgsel til Regeringen som den, der blev stillet den 13. December, og som lød saaledes:

„Paa hvilket økonomisk-politisk og retligt Grundlag agter Regeringen at slutte Handelsaftaler med Udlandet til Fremme af danske Eksportinteresser?“

Det var denne Forespørgsel, de to Regeringspartier stemte ned, men som heldigvis de Konservative stemte for — de kunde heller ikke gøre andet, hvis de ikke vilde slaa sig selv paa Munden —, og som Venstre i hvert Fald afholdt sig fra at stemme imod. Jeg tror, at den Debat, der er ført her i Dag, og de Udtalelser, Handelsministeren her har fremsat, viser, hvor berettiget det er at stille dette Spørgsmaal, og jeg tror, at det vil blive nødvendigt, inden denne Rigsdagssamling slutter, at faa en aldeles klar Udtalelse af den højtærede Udenrigsminister om, hvorvidt han staaer bag de Synsmaader, som den højtærede Handelsminister her har gjort gældende. Hvis det er Tilfældet, saa tør jeg jo nok sige, at naar alle øvrige Veje, som der fra Hovederhvervets Side er peget paa for at bringe dette Erhverv økonomisk paa Fode igen, er afvist af denne Regering eller stoppet ved denne Regerings Politik, og vi kun havde dette ene Haab tilbage, hvortil vi knyttede vore Forventninger til den højtærede Regering, og dette Haab nu er bristet, saa ses ikke rettere, end at saa er der kun et eneste Problem tilbage for det danske Landbrug, og det er et kæmpe-mæssigt Gældsproblem.

Derfor vil jeg gerne — jeg ser, at den højtærede Udenrigsminister nu er kommet igen — benytte Lejligheden til at spørge ham — det samme fandt Udtryk i Forespørgselen i December: Paa hvilket Grundlag, økonomisk-politisk og retligt, agter Regeringen at slutte sine Handelsaftaler med Udlandet, baade de to afgørende med England og Tyskland og dem med andre Lande? Naar den højtærede Handelsminister stiller sig til det ærede Medlem Hr. Priemes Forespørgsel, saaledes som han har gjort det, og hans principielle Grundbetragtning er den, der fandt Udtryk nys, hvad er det saa, man vil? Hvad er det saa, man vil

gøre til det centrale i de Handelsaftaler, som i den nærmeste Fremtid skal sluttes med vore vigtigste Aftagere og for i andre Lande at skaffe subsidiære Markeder? Mener man ikke stadig, at det er Landbrugseksporten, som bør være det centrale i Handelsaftalerne med Udlandet, og mener man ikke, at det, saadan som Forholdene ligger i Udlandet, er berettiget og i velforstaaet dansk nationaløkonomisk Interesse at gøre industripolitiske Ofre for at holde Hovedeksporerten, Landbrugseksporten ved-lige?

Hvor det er muligt at fremme denne Eksport ved gensidige Indrømmelser mellem Staterne — jeg tænker navnlig paa Englands og Tysklands Eksport af Industrivarer til os, hvilke Varer jo kan faas ind lige saa billigt eller billigere, end vi selv kan lave disse Varer, og lige saa gode kvalitetsmæssigt —, synes det mig, at det maa være indiskutabelt, at Ofre bør bringes paa dette Omraade for at opretholde Landbrugseksporten. Men det synes mig ikke, at det var denne Opfattelse, som kom til Orde i de Betragtninger, den højtærede Handelsminister gjorde gældende.

Jeg saa forleden i det konservative Dagblad „Dagens Nyheder“ i en ledende Artikel — det er kun nogle Dage siden — en Kritik af den højtærede Udenrigsministers hidtidige Handelstraktatpolitik baade med vore Hovedaftagere og med andre Lande, en Kritik, som mandede ud i, at vi næppe havde faaet ud af vore Handelstraktatforhandlinger med Udlandet, hvad der kunde være kommet ud af dem, hvis Udenrigstjenesten og Handelsministeriet virkelig havde sat alle Bestræbelser ind paa dette ene at faa Landbrugseksporten fremmet og opretholdt det mest mulige, og den Anke tror jeg var fuldstændig berettiget. Naar man hører de Udtalelser, den højtærede Handelsminister her har fremsat, saa forstaaer man ogsaa, hvorfor de nævnte Bestræbelser ikke har ført til bedre og mere positive Resultater, for det er jo givet, at Bestræbelserne ikke har været koncentreret om det ene Hovedformaal at fremme Landbrugseksporten, men at det har været industripolitiske Bihensyn, der har været skudt i Forgrunden som det centrale paa Landbrugseksportens Bestøtning.

Derfor synes det mig, at Spørgsmaalet er berettiget netop med Henblik paa de forestaaende afgørende Forhandlinger med de to Hovedaftagere: hvad er det, den højtærede Udenrigsminister agter at gøre til det centrale i fremtidige Handelstraktatforhandlinger med Udlandet?